

Kafirun Sûresi

Ömer Faruk

28 Eki, 2018

<https://ilimvecihat.com>

1- De ki: Ey kâfirler!

2- Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem.

3- Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmezsiniz.

4- Ben de sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem.

5- Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmezsiniz.

6- Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.

Kâfirûn Sûresi, İbn Atiyye el-Endulusî (rahimehullah)'ın "el-Muharraru'l-Vecîz" adlı tefsirinde söylediğine göre ulemanın icmasıyla Mekkî bir sûredir.

Bismillâh ve'l-Hamdu lillâh ve's-Salâtu ve's-Selâmu alâ Rasûlillâh.

Sûrenin Nuzûl Sebebi Hakkında Gelen Rivayetler

a) Saîd b. Mînâ (rahimehullah) şunları anlatmıştır: "Velîd b. Muğîra, Âs b. Vâil, Esved b. Muttalib ve Ümeyye b. Halef Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ile karşılaştılar ve dediler ki: "Ey Muhammed! Gel, biz senin ibadet ettiğine ibadet edelim [1], sen de bizim ibadet ettiklerimize ibadet et ve seni her işimize ortak edelim. (Bunların neticesinde) şayet senin getirdiğin (tevhid akidesi) bizde olandan daha hayırlıysa, bunda sana ortak olur ve bundan alacağımızı alırız. Şayet bizde olan sende olandan daha hayırlıysa, o hâlde sen bize işimizde (dinimizde) ortak olur ve ondan alacağını alırsın." Bunun üzerine bu sûre indi. [2]

b) İbn Abbas (radiyallahu anhuma) şöyle demiştir: "Kureyş, Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e mal verip böylece Mekke'nin en zengin adamı olacağını, onu istediği kadınla evlendireceklerini va'd ettiler ve dediler ki: "Bunlar sana vereceklerimizdir ey Muhammed! Sen de (bunun karşılığında) ilahlarımıza sövmeyi bırak. Onları kötü bir şekilde anma. [3] Eğer bunu yapmazsan sana bir teklifimiz daha var. Bu teklif hem sana hem de bize uygun." Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem): "Nedir o?" diye sorunca şöyle dediler: "Bir sene sen bizim ilahlarımıza; Lat'a, Uzza'ya ibadet edeceksin, bir sene de biz senin İlahına ibadet edeceğiz." Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) de şöyle dedi: "Rabbimden gelecek olana bakıncaya kadar (cevap vermeyeceğim.)" Ve levh-i mahfûz'dan şöyle vahiy geldi: "De ki: Ey kâfirler!.." Ve Allah (azze ve celle) şu ayetlerini de indirdi: "De ki: Bana Allah'tan başkasına ibadet etmemi mi emrediyorsunuz ey cahiller? Şüphesiz sana ve senden önceki (peygamber)lere şöyle vahyolunmuştur: Andolsun ki

şayet ortak koşarsan, amelin mutlaka boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan olursun. Bilakis yalnızca Allah'a ibadet et ve şükredenlerden ol." [4] [5]

c) Yine İbn Abbas (*radiyallahu anhuma*) şöyle demiştir: "(Müşrikler) Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e dediler ki: "Şayet bu ilahlardan bazısına (elle veya öperek) dokunursan seni doğrularız." Bunun üzerine Cibrîl (*aleyhisselam*) Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e bu sûreyi indirdi. Böylece Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'den ümitlerini kestiler ve ona (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ve ashabına (*radiyallahu anhum*) eziyet ettiler." [6]

Rivayet edildiğine göre bu ayet inince Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Kureyş'in ileri gelenlerinin bulunduğu bir sırada Mescid-i Haram'a gitmiş ve onların önünde bu sûreyi okumuştur. Bunun üzerine müşrikler artık ondan ümitlerini kesmiş, ona ve ashabına eziyet etmişlerdi.

Binaenaleyh; kısaca bu sûrede Allah (*azze ve celle*) Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e şöyle demek istemektedir: "Ey Muhammed! Sana gelip de seninle pazarlık yapan; Bana ortak koşmanı, davanı bırakmanı, kendi hâline çekilmeni isteyen bu müşriklere asla taviz vermeyip kesin ve açık bir şekilde onlara de ki: "Ey kâfirler!..."

1. AYET İLE İLGİLİ BİR MESELE:

Allah (*azze ve celle*) Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e, müşrikleri tahkir etmek (küçümsemek) ve kınamak/azarlamak amacıyla onlara "ey Kureyş, ey Mekkeliler" diye özel isimleriyle değil de 'ey inkârcılar, ey size tebliğ ettiğim vahyi kabul etmeyenler, reddedenler' anlamına gelen "ey Kâfirler" diye vasıflarından/özelliklerinden biriyle hitap etmesini emretmiştir.

2. ve 5. AYETLER İLE İLGİLİ MESELELER:

a) Görüldüğü üzere 3. ve 5. ayetler arasında zahiren hiçbir fark yoktur. 2. ve 4. ayetler ise lafzen farklı olsalar bile mana bakımından takriben aynıdır. Şüphe yok ki Allah (*azze ve celle*) boş söz söylemekten, boş yere tekrar etmekten münezzehtir. Bu sebeple kimi âlimler, bu ayetler arasında bir farklılığın bulunmayıp anlatılmak istenen manayı "tekit etme" gayesiyle tekrar yapıldığını söylemişlerdir. Lakin kimi âlimler ise burada bir tekrarın olmadığı, bu ayetlerin birbirlerinden farklı olduğu görüşündedirler ki doğru olan da budur. Bu farkın ne olduğu konusunda birkaç görüş ileri sürülmüştür. Biz bunlardan ikisini aktaralım:

1) İbn Cerîr et-Taberî (*rahimehullah*) gibi kimi âlimler bu ayetleri şöyle manalandırmışlardır: "Ben şu anda/şimdi sizin ibadet ettiklerinize ibadet

etmiyorum. Siz de benim ibadet ettiğime şu anda ibadet etmiyorsunuz. Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmeyeceğim. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmeyeceksiniz.” Yani ilk iki ayet şimdiki zamandan, son iki ayet ise gelecek zamandan haber vermektedir.

2) İbn Teymiyye (*rahimehullah*) gibi kimi âlimler ise şu yorumu tercih etmişlerdir: “Ben bilfiil sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem. Siz de benim ibadet ettiğime bilfiil ibadet etmezsiniz. Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmeyi kabul etmem. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmeyi kabul etmezsiniz.” Kısacası mana şöyledir: “Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem ve bundan razı olmam. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmez ve bundan razı olmazsınız.”

b) Şayet: “Özellikle de Taberî gibi âlimlerin verdikleri manaya göre sûrede, bu kâfirlerin hiçbir zaman putlarını bırakıp da yalnızca Allah’a ibadet etmeyecekleri haber verilmektedir. Hâlbuki bu kâfirlerden bazıları sonradan iman etmişti?” denilirse buna şöyle cevap verilir: Burada kastedilen kâfirler, Allah (*azze ve celle*)’nin kâfir olarak öleceklerini bilip de bunu levh-i mahfûz’a yazdığı kâfirlerdir. Yoksa ayet bu kâfirlerin hepsini kapsamamaktadır.

6. AYET İLE İLGİLİ MESELELER:

a) Din kelimesi istilahta iki anlama gelir:

1) Hak veya batıl olsun, tabi olunan yol, düzen, hayat nizamı. (*bkz: Âl-i İmrân 19*)

2) Hesap ve ceza (*karşılık*).(*bkz: Fatıha 4*)

Ayetteki din kelimesi her iki anlamı da kapsamaya elverişlidir. Buna göre mana şöyle olmaktadır: “Sizin üzerinde bulunduğunuz, benimsediğiniz, tabi olduğunuz yol, inancınız, ibadetiniz, şirkiniz sadece sizedir, sizin dışınızda sadık mü’minlere geçmez. Ve bu yolunuzdan hesaba çekilecek ve buna göre karşılık bulacak, azaba uğratılacaksınız. Benim üzerinde bulunduğum, benimsediğim, tabi olduğum yol, inancım, ibadetim, tevhidim sadece banadır ve bana tabi olanlardır, siz ise bundan mahrumsunuz. Ve biz bu yolumuzdan ötürü karşılık bulacak, mükâfatlandırılacağız.”

b) Kendilerini Müslüman zanneden kimi zındıklar bu ayeti ileri sürerek kâfirler Müslümanlara saldırmadıkları, zulmetmedikleri, Müslümanların dinî sorumluluklarını yerine getirmelerine engel olmadıkları müddetçe onlara ve sistemlerine karşı cihad ilan edilmemesi, ayaklanılmaması, kâfirlerin öldürülmemesi gerektiğini savunmaktadırlar. Çünkü onlara göre ayette “sizin

dininiz size” denilerek böyle olan bütün kâfirlerin kendi inançları üzerinde ve tabi oldukları sistemin/düzenin gölgesinde rahatça yaşamalarına müsaade edilmiştir!

Hâlbuki bu düşüncelerinin aksini çok açık bir şekilde ifade eden başka Kur’an ve Sünnet nasları da vardır: Mesela bu naslardan sadece birkaçı:

“Fitne (şirk, küfür, fîsk, fücür) kalmayıp, din tamamıyla Allah'ın oluncaya (İslam'ın dışındaki bütün dinler yok oluncaya) kadar onlarla savaşın.” [7]

“Kendilerine kitap verilenlerden Allah’a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah ve Rasûlü’nün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, küçülerek (zelil, hakir bir şekilde) elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.” [8]

“Ben, insanlar Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Rasûlü olduğuna şehadet edinceye, namaz kılincaya ve zekât verinceye kadar onlarla savaşmakla emrolundum. Bunu yaptıkları zaman benden kanlarını ve mallarını korumuş olurlar...” [9]

Bu deliller açıkça göstermektedir ki cihad, iddia edildiği gibi sadece def etme/savunma cihadından ibaret değildir. Zira görüldüğü gibi bu naslarda kâfirlerle savaşma illeti/nedeni olarak sadece, Allah (azze ve celle)’nin kanunlarının yeryüzüne hâkim olmaması ve kâfirlerin iman etmemiş olmaları belirtilmiş, “size yönelik saldırıları, zulümleri def edene kadar/def etmek için (veya) onlardan intikamınızı alıncaya kadar/almak için” gibi kayıtlamalar getirilmemiştir. Dolayısıyla her nerede İslam şeriatına aykırı kanunlar/sistemler/rejimler hâkim ise, -velev ki ilk başta oranın ehli Müslümanlara saldırmaya bile- orada egemenlik/otorite tamamıyla Allah (azze ve celle)’nin oluncaya kadar cihad ilan etmek, buna güç yetirilemiyor ise bunun için hazırlık yapmak (bkz: Enfâl 60) Müslümanlara farzdır. Nitekim Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)’den sonra sahabelerin ve onlardan sonra onların izini takip etmiş Müslümanların birçok yeri fethetmelerinin nedeni, Allah’ın hükümlerini oralara hâkim kılmak nedeninden başka ne ile izah edilebilir?

Yine Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Her kim dinini değiştirirse onu öldürün.” [10]

Binaenaleyh; önceden Müslüman olup da sonradan din değiştirenler veyahut hayatları boyunca hiç İslam’a girmemiş (aslî kâfirler) olmakla beraber cizye ödeyerek İslam Devleti’nde yaşamayanlar, işte bu iki sınıf kâfirlerin dinleri üzerine yaşamalarına müsaade edilmez; bu ayet bunlarla alakalı değildir.

Ümmet bunda görüş birliği içindedir. Ancak cizye vermeleri, yani senede bir defa ödenen şahsi bir vergi vermeleri şartıyla aslî kâfirler [11], İslam Devleti'nin çatısı altında alenî olmamak şartıyla mensubu oldukları dinlerinin gereklerini güven içinde, rahatlıkla yerine getirebilir ve dinlerinde helal olan işleri yapabilirler. Mesela içki üreteceklerse veya domuz eti satacaklarsa, bunları ancak kendi aralarında, başkalarının gözünden uzak bir şekilde üretebilir ve satabilirler. Çünkü toplum İslam toplumdur. Dolayısıyla o toplumda İslam şiarlarına aykırı bir görünüm sergilemek, İslam'ın hedef ve isteğine aykırı düşer. Bu toplum mademki İslam toplumdur, öyleyse İslam'ı izhar edecektir.

Dolayısıyla bu ayete, *-dinlerini daimi olarak rahat bir şekilde yaşama noktasında-* sadece cizye ödeyen aslî kâfirler dâhildir.

Sûrenin Anlattıkları

En başta aktardığımız iniş sebepleriyle birlikte sûre bize şunu anlatıyor ki, Mekkeli müşriklerin öne sürdükleri şirk olan tekliflerini ve koşmuş oldukları şirk olan şartlarını kabul etmek, her ne kadar da dine dönen bir maslahatı/menfaati beraberinde getirecek olsa dahi meşru değildir. Evet, Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir peygamber, bir din/dava sahibi olması nedeniyle onların bu önerilerini ancak ve ancak dinî bir maslahattan ötürü kabul ederdi. Nitekim bir ve ikinci rivayetten anlaşılıyor ki, şayet Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) onların bu tekliflerini kabul etseydi *“putlarını bırakıp da sadece Allah'a ibadet ederlerken tevhid akidesinin hak olduğunu zamanla anlarlar”* diye kabul ederdi. Son olarak aktardığımız rivayete göre ise *“kendisini tasdik edip Müslüman olsunlar”* diye putlarına ibadet edecekti. Bu sebeple de Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) onların bu tekliflerini ve şartlarını kabul etseydi hiç şüphesiz bu işi sadece göstermelik yapar, kalbiyle buna buğz ederdi. Ve ortada bir anlaşma olduğu için de ne kendisi ne de ashabı saldırılara, işkencelere maruz kalmaz, ashabı rahat bir şekilde dinlerini yaşayabilirdi. İşte bütün bu dinî ve dünyevi maslahatların elde edilmesi söz konusu olmasına ve Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) müşriklerin şirk olan teklif ve şartlarını uygularken kesinlikle kalbiyle bunu reddedeceğine ve bu teklif ve şartlarını kabul etmeyip davasını tavizsiz ve net bir şekilde yaymaya devam ettiği takdirde ise kendisinin ve ashabının başına ciddi sıkıntılar geleceği malum olmasına rağmen, işte bütün bunlara rağmen yine de Allah (*azze ve celle*) Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'den onların bu teklif ve şartlarını kesin bir dille kabul etmediğini izhar etmesini istemiştir.

Dolayısıyla günümüzde şeriati getireceğiz diye veya şeriatin gelmesine bir araç olsun diye parlamentoya girip sözlü ve fiili şirk ve küfür olan eylemlere

bulaşmanın ve bu amaçla Allah (*azze ve celle*)'nin kayıtsız şartsız egemenlik/kanun koyma yetkisini parlamenterlere vermek anlamına gelen, yani şirk bir eylem olan demokratik seçimlere katılmanın hükmü de böylece - *elhamdulillah*- açığa çıkmış oldu. Bu sûrenin dışında başka deliller için dileyenler "[Demokratik Seçimlere Katılacak Olanlara Samimi Bir Nasihat](#)" adlı risalemizin 30 ila 55. sayfalarına bakabilirler.

Ve'l-Hamdu lillâhi Rabbi'l-Âlemîn.

[1 -](#) Malum olduğu üzere Arap müşrikleri putlarının yanı sıra Allah'a da ibadet ediyorlardı. (Bkz: [Arap Müşriklerinin Allah'a İbadetleri](#)) Dolayısıyla onlar böyle derlerken putlarına hiçbir ibadeti sarf etmeyip sadece Allah (*azze ve celle*)'ye ibadet etmeyi kastetmişlerdi.

[2 -](#) Câmiu'l-Beyân An Te'vîli Âyi'l-Kur'an, İbn Cerîr et-Taberî.

[3 -](#) Ancak Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) onların bu teklifini kabul ederek mal ve kadın uğruna (*dünyalık elde etmek için*) davasını bırakmadı, kendi haline çekilmedi ve gelebilecek her türlü sıkıntıya, zorluğa, tehlikeye rağmen insanları tevhide çağırmaya devam etti, bu davanın yayılması ve güçlenmesi için çaba sarf etti.

[4 -](#) Zümer Sûresi 64-66

[5 -](#) Bu rivayeti İbn Cerîr et-Taberî (*rahimehullah*) adı geçen tefsirinde aktarmıştır.

[6 -](#) el-Câmi' li Ahkâmi'l-Kur'an, Kurtubî.

[7 -](#) Enfâl Sûresi 39.

[8 -](#) Tevbe Sûresi 29

9 - Buhari, Müslim

10 - Buhari, Ebu Dâvud, Tirmizî, Nesâî, İbn Mâce, Ahmed.

11 - Kendilerinden cizye kabul edilen aslî kâfirler kimi âlimlere göre bütün aslî kâfirlerdir, kimilerine göre ise sadece Yahudi, Hristiyan ve Mecusilerdir, kimilerine göre de Arap olmayan bütün kâfirler ve Arapların sadece Yahudi ve Hristiyan olanlarıdır. Bunların dışındaki aslî kâfirlerden ise İslam'a girmelerinden başka bir şey kabul edilmez.